

בשלה

מתוך ספר לקוטי הלכות

ויאמינו בה' ובמשה עבדו

(יד, לא)

העקר הוא אמונת חכמים, כי העקר הוא התכלית. וצריך כל אדם לחוס על עצמו ולחשב תמיד בכל יום על תכליתו הנצחית ומה יהיה סופו וכו'. ולזכות לתכלית הטוב באמת אי אפשר כ"אם על-ידי אמונת חכמים, כי אי אפשר להאדם להגיע ולחזור למקור נשמתו כ"אם על-ידי החכמים הצדיקים אמתיים, כי אפלו פשרים ויראים ועוסקים בתורה אינם יכולים להגיע לשלמותם כ"אם על-ידי החכמים והצדיקים אמתיים. מכל-שכן מי שפגם איזה פגם, מכל-שכן מי שפגם ועבר הרבה, חס ושלום, כמצוי עכשו בעונותינו הרבים, בודאי אי אפשר לרפאתו בגוף ונפש כ"אם על-ידי הצדיקים הגדולים והנפלאים באמת שיודעים לדרש את התורה בשלמות באמת ויודעים

שרשי נפשות של כל אדם מ"שאל בדתורה, ויודעים לפרש ולבאר כל הדרכים והעצות והנתיבות והתחבולות שצריך כל אדם שבעולם הרוצה לגשת אל הקדש, באפן שיוכל כל אדם לקבל רפואה לכל מיני חלי הנפש והגוף שבעולם. (הלכות שבת ו' - אות ג' לפי אוצר היראה - אמונה - אות ל"ו)

ויאמינו בה' ובמשה עבדו

(יד, לא)

עקר כלל האמונה הקדושה הוא אמונת חכמים, כי הם ממשיכין לנו האמונה הקדושה בשלמות; כי בלא אמונת חכמים אמתיים, גם אמונתנו בהשם יתברך אינו בשלמות. (הלכות שבת ו' - אות י"א לפי אוצר היראה - אמונה - אות מ"א)

ויאמינו בה' ובמשה עבדו

(יד, לא)

עקר כל הנסים והנפלאות והתגלות אלהות שהיה על ידי משה רבנו, עליו השלום, וכן כל ההשגות הגדולות והנפלאות שגלו לנו שאר הצדיקי אמת, הכל הוא רק כדי לחזק אותנו באמונה שלמה, שזה תכלית כל ההשגות והידיעות, בחינת: 'תכלית הידיעה אשר לא ידע' כנ"ל. וזה שכתוב אחר כל הנסים והנפלאות שפעשה משה ביציאת מצרים,

השבת של רבי נחמן אפרס"ה

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

מובני אור, ד'

עש מ'עשה שלישי מהמרש"א ז"ל. בעת שבנו בית הכנסת באוסטרה והיו צריכים כסף רב לבנותו, ועל פן עשו הנחת אבן הפנה בקהל רב. והכריזו למכור את הנחת אבן הפנה, עד שגביר אחד קנה את זה בשק מלא זהובים. ואחר כך כבד את המהרש"א ז"ל שהוא יניח את האבן. ואמר לו המהרש"א שייקש ממנו איזה דבר בשביל זה ובקש שיהיה לו בן כהמרש"א, וענה לו המהרש"א שזה קשה מאד ושייקש דבר אחר, והוא התעקש דוקא בזה הדבר. ואמר לו המהרש"א אם פן כשתהר אשתך תמות אתה, וכשתלד תמות היא גם פן. ואני אקבל את היילד ואגדלו אצלי. והספיימו על זה. וכן היה.

ונתגדל אצל המהרש"א ז"ל. והיה נסתר, שלא ראו אצלו שום גדלות. ולפני פטירת המהרש"א צנה שהוא ימלא מקומו, וכן היה. והרב הזה לא יצא לשום לוייה מחשובי העיר, והיה קשה בעיני הקהל והוכיחו אותו על זה. ואמר להמשמש כאשר יהיה לוייה מראשי הקהל יקרא אותו. וכן היה, ויצא הרב ונטה במפה על המטה, וראו כלם איך המלאכי חבלה חטפו את הנפטר מהמטה וכו'. ואמר להם אם פן הוא החשובים שלכם, איך אתם רוצים שאלך ללוותם.

ויאזו הכירו כלם גדלתו שהוא ראוי להיות במקום המהרש"א ז"ל.

אלה, כי אי אפשר לבאר מה שעובר על כל אדם בכל יום ובכל עת וה' יתברך מצילו בנפלאותיו, בחינת כל הבא לטהר מסייעין לו וכו'. ולולי עזרת ה' ונפלאות חסדיו העצומים היה נופל בידו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה וכו'. ועל-פן מכרח, כפיכחול, ה' יתברך להלחם כנגדו בכל מה שהוא לוחם כנגד קדשת ישראל (הלכות שלוחין ה' - אות ל"ה).

שהיה אז התגלות אלקות באור נפלא וגדול מאד פידוע, ואחר-כך: וענן ה' הולך לפנייהם יומם וכו', ועמוד אש לילה, ואחר-כך היה קריעת ים סוף בנפלאות גדולות ובהתגלות אלקות גדול מאד, עד שראתה שפחה על היים וכו' כמאמר רבותינו ז"ל. אחר כל זה כתוב: 'וירא ישראל את ה' והגדולה וכו', ויאמינו בה' ראה והבן והבט, כי אחר כל ההשגות והידיעות והמופתים, עדין צריכין לאמונה, כי כל הנ"ל לא היה אלא בשביל חזוק האמונה, כל חד כפס מה דמשער בלבה [כל אחד לפי מה שמשער בלבן], כי לעולם צריכין להתחזק באמונה ולהאמין בהשם יתברך ובהצדיקי אמת בפשיטות בלי שום חכמות, כי העקר הוא האמונה הפשוטה. (גילוח ג' - אות י"ח לפי אוצר היראה - אמונה - אות פ"ב)

ה' איתם לבם ואתם תחששו

(טו, ג)

עקר גבורת מלחמתו יתברך הוא כנגד הסטרה אחרא, שהוא בחינת הרע שבמדמה, שיש לו פח גדול ועצום מחמת פח הבחירה, אבל ה' יתברך בעצמו בודאי חזק ממנו, "כי אתה מרום לעולם ה'" כתוב, ונאמר: "מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה'". ועל-פן ה' יתברך יוצא לעזרת האדם הנכנס לגשת אל הקדש להתקרב אליו יתברך באמת, ואז הסטרה אחרא, שהוא המדמה, שהוא בחינת פרעה, מתגבר כנגדו בכל פעם בשנויים עצומים, שהוא בחינת סוס אדם ולכן ויחזר וכו' ומלבלב ומרעים בקולו וכו' וכו'.

ואם יחזיק ידו בה' ויצעק אליו ויביט אליו ויתלה עיניו אליו בכל פעם בודאי יעורו ה' וילחם בעדו בכל מיני מלחמות בשנויים עצומים בבחינת אלו ממש, והמשכיל באמת יכול להבין בנפשו דברים רבים מתוך דברינו

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב/סו)

שוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

...הזכות להכניס אור רבנו
בכל שולחן שבת,
ולקחת חלק בפרסום
רבי נחמן מברסלב בעולם
והמתנה

לפרטים התקשרו

052-7146196

= ספרי רבנו (חלק ד) =

אחד היה רגיל לספר לפני ר' ישראל הקבלות של שיח שרפי קדש וכו', אך ר' ישראל לא היה כל-כך מתייחס. ופעם אמר לו אותו אחד מה שמוכא שם על ה"חיי אדם", ואז גער בו ואמר: "מה אתה מדבר?". גם הדבור על "אם לא יצאנו ממצרים היינו וכו'", ר' ישראל תמה מאד על זה ואמר: "למה?". פעם אמר על הספר הזה: "החסידים האלו עשו מה שרצו" (מהספורים והשיחות), וגם אמר: "יש לנו ספורי מעשיות וכו'".

בששאל אחד החברים אם אפשר ללמד את הספר "טובות וזכוונות", השיב לו ר' ישראל: "אבל אתה נהנה מספרי רבנו?".

פעם ר' ישראל דבר מהמסירות נפש שלו, ומהנסיעות שלו לירושלים שארכו כמה חדשים, ושהנסיעות היו בלי כסף ובלי אכל ובלי מים ובלי להביא פרנסה, וכל זה כדי לשמע מאנ"ש איזה דבור של רבנו שקבלו בעל-פה (ולא כתוב בספרים), ואמר: "אבל עכשו לא צריכים, עכשו יש נח נחמ נחמן מאומן", וכונן מאד למחשבתו של החבר שהיה אתו, כי אותו חבר רצה שר' ישראל יאמת לו את הקבלות של שיח שרפי קדש.

על הספר 'אבניה ברזל' אמר: "אה, כן, פעם אחת קראתי את זה", ואמר לו אחד החברים: "זה מרבנו וכו'", ורמז בתנועת ידו שבודאי שיש הבדל... פעם שאל אחד החברים את ר' ישראל אם הוא יכול לקרא את הספר 'אבניה ברזל', והשיב: "מדוע לא?". והלה טען שזה הכי לא פשוט לדיק בספורים מרבנו, וענה לו: "אבל הרב הורוויץ כתב את זה".

ברית, פגמו ותקונו - מד-מו

רחמיך ה' וחסדיך פי מעולם המה. זכר ורחם והצל והושיעה את נפשי האמללה מן השאול תחתיות, כי אתה יודע הצער והרחמנות שיש על מי שפגם בבריתו חס ושלום ולא זכה לתקן בחייו, שיוצא למדרגה התחתונה של שאול באין עוזר וסומך, אשר אי אפשר לנו לשער בדעתנו עצם הצער והיסורים הקשים והמרים מאד מאד ועצם הרחמנות שעליו, רק אתה לבד יודע זאת.

ואתה יודע ששם בעלמא דאתי אין מועיל שום רחמנות בעולם, כי שם אין אתה ותרוך כלל, ועקר הרחמנות שלך הוא מה שאתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, ואתה שולח וזמין הרהורי תשובה בכל יום ויום לכל אחד ואחד, ואתה פושט יד לקבל שבים, ואתה מסיע ועוזר לשוב אליך באמת לכל הבאים לטהר. על כן באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, הצופה לרשע והפזץ בהצדקו, חוס וחמל על נפשי היקרה, חוס וחמל עלי, חוס וחנני ופדני מפגם הברית.

"הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה". הצילני ברחמיך ממרירות חרבו של מלאך המות דאית לה תרי פיות, הצילני מן המלאכי חבלה הקשים והאכזריים הנקראים כלבים, הטורפים נפשו של הפוגם בברית חס ושלום, ומוליכין אותו לגיהנם וצווחין הביהב, הצילני מפחדם הקשה, הצילני מדינם הקשה, מדינם המר בתכלית המרירות, הצילני ממניין מרירין ממניין מסאבין.

חוס וחמל, חוס ורחם, חוס והצל, חוס ופדה נפשי העשוקה מאד, ועזרני והושיעני מעתה שלא אפגם עוד בבריתי כלל, הן

הפוגם בבריתו הוא בבחינת מיין מרירין, מיין מסאבין, זרע טמא, ואזי אין יכול להתפלל בבחינת "כל עצמותי תאמרנה" וכו', הינו שאינו יכול לטעם מתיקות בדבורי התפלה, ואז כלבא נחת לאכל קרבנו, הינו תפלתו, והיא בבחינת מרה, בבחינת חרב פיפיות, בבחינת גיהנום. אבל עלידי שמירת הברית הוא בבחינת מיין מתיקין, מיין דדכין, זרע-קדש, ואזי דבוריו מתוקים וטובים, ובשיוצאים מפיו ומשמיע לאונו, אזי נכנסים מתיקות הדבורים לתוך עצמותיו ואזי תפלתו בבחינת "כל עצמותי תאמרנה", ואז אריה נחת לאכל קרבנו (לקוטי מוהר"ן א' - נ').

ודע שעזי-פנים שיש בדור הן הן הפלבים, והן העומדים וחולקים על תפלת איש הישראלי שעדן לא תתן בריתו בשלמות (שם).

מי שפגם בבריתו, ישמר את עצמו מפלבים ומחרב (שם).

... "הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני. כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני בארי ידי ורגלי". רבונו של עולם, הצילני מפגם הברית, הצילני מבאר שחת מטיט הינו, הצילני מדין גיהנם הקשה המגיע על פגם הברית חס ושלום. חוס וחמל עלי, "זכור

במחשבה דבור ומעשה, הן בראיה ובשמיעה ובשאר חושים, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, ולא אתור אחר לכבי ואחר עיני, ולא אלך עוד בשרירות לבי, ותתן לי כח וגבורה מאתך לשבר את יצרי הרע ולכבש את תאותי, ותתן לי יצר טוב, ויהיה לכבי ברשותי:

מריה דעלמא פלא, "אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן, מה בצע בדמי ברתני אל שחת היודך עפר היגיד אמתך". עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שתצילני מעתה מפל מיני פגם הברית שבעולם, ותגוער בהרוח שטות והשגוען ותגרשהו ותרחיקהו ותבטלו מעלנו בבטול גמור מעתה ועד עולם, וכל מה שחטאתי ועייתי ופשעתי לפניך בפגם הברית מנעורי עד היום הזה, וכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה בשוגג ובמזיד באנס וברצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות חנון המרבה לסלח, ותקבץ נדחיינו מארבע כנפות הארץ, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית.

ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול, ותהיה עמי תמיד באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת כרצונך הטוב, ואזכה מעתה להתקדש בקדשה ובטהרה גדולה באמת, ולא אשוב עוד לכסלה ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ואזכה להוסיף תמיד קדשה על קדשה, ולקדש עצמי במתן לי, בקדשה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה נ')

שבת שלום
וכל הישועות